

MADD, ett nätverk för drabbade

MADD - *Mothers Against Drunk Driving* är ett stödnätverk för dig som mist en anhörig till följd av rattfylleri, eller själv skadats. I USA där nätverket först startades är det ett av de största i landet. I Sverige drivs MADD av MHF – *Motorförarnas Helnykterhetsförbund*.

Hos MADD kan du träffa andra som drabbats av rattfylleri. Här kan du få prata av dig och hitta gnistan till ett nytt liv efter förlusten. MADD etablerar nya mötesplatser, till exempel slutna facebookgrupper och nätverksträffar där drabbade kan utbyta erfarenheter. MADD finns till just för dig och andra drabbade i din närhet. Välkommen.

Kontaktuppgifter:

MADD Sweden

0765-48 97 17   madd.se   mats.sjoo@mhf.se

MHF:s egen nollvision

Varje dygn kör cirka 12 000 förare rattfulla i Sverige. Alkohol i trafiken orsakar cirka 60 dödsfall varje år. Dessutom skadas tusentals svårt. Ingen ska behöva uppleva den smärtan och sorgen! Noll döda måste vara målet. Därför har vi i MHF formulerat vår egen nollvision: **”Ingen ska dö av rattfylleri”**.

Våra medlemmars stöd och engagemang leder till ökat fokus på rattnykterhet, vilket innebär att fler överlever, och färre skadas svårt i trafiken. Men det finns fortfarande mycket arbete kvar att göra för att minska mänskligt lidande genom att göra trafikmiljön säkrare för dig och dina nära och kära. Bli medlem i MHF och stötta vårt arbete.

Kontaktuppgifter:

MHF – INGEN SKA DÖ AV RATTFYLLERI

08-555 765 55   mhf.se   info@mhf.se

”Sorgen och smärtan är konstant, även om tiden går,,

INGEN SKA DÖ
AV RATTFYLLERI

Rick, 22 år, dödades i en bilkrasch där föraren körde rattfull

Det var juni 2012 och vår dotter tog studenten i Borlänge. Vi hade pyntat och dukat för fest och det kom många för att fira. På kvällen gick ungdomarna ut på stan till studentfirandet med kompisarna i Liljeqvistska Parken. Vår son Rick, 22 år, som då bodde i Domnarvet, cyklade in till stan för att vara med och fira sin syster.

Timmarna gick snabbt i den ljusa sommarnatten och strax före fem på morgonen blev det dags för Rick att ta sig hem. Av någon anledning satte han sig i en bil, troligtvis för att få skjuts hem. Det visade sig i efterhand att föraren saknade körkort och var drogpåverkad. Ner mot Domnarvsbron, där hastighetsgränsen är 60 km/h, gick färdan i minst 115. Det visade utredningen efter olyckan. Bilen fick kraftig sladd och kraschade in i en stenmur vid brofästet.

Foto: privat

Foto: privat

Kollisionen var så kraftig att muren rubbades ur sitt läge. Föraren tog sig ur fordonet och lämnade platsen, men greps senare. Rick blev allvarligt skadad och avled på lasarettet 2 timmar senare. Han dog på intensivvårdsavdelningen på Falu lasarett som också är hans mammas arbetsplats.

-Eftersom vi hade studentfirande i familjen var jag ledig den här natten. Mina kollegor gjorde allt dom kunde för att rädda hans liv men förgäves. Strax efter kl 9 på morgonen ringde det på dörren och två poliser kom och gav oss dödsbudet och berättade vad som hänt. Chocken för oss och för Ricks två syskon var obeskrivlig. Efter en timme lämnade polisen oss med uppmaningen att besöka bårhuset kl 11.

Jag önskar att vi hade fått veta om olyckan tidigare, då hade vi kanske hunnit till Rick innan han gick bort och fått hålla honom i handen. Under eftermiddagen fick allt fler kännedom om vad som hänt och många sörjande samlades vid olycksplatsen, där de tände ljus och lämnade blommor. På kvällen åkte Owe till olycksplatsen för att titta och blev kvar i flera timmar för att trösta ungdomar och vänner som satt där.

”Inget kan fylla tomrummet efter Rick”

Nu har det gått ett antal år, men sorgen och smärtan är konstant. Vi har med tiden blivit starkare att bära sorgen, men livet kommer aldrig mera bli detsamma. Inget kan fylla tomrummet efter Rick, den idrottsintresserade och musikälskande killen som vi fick se växa upp. Vår älskade son, storebror och många vän, så oerhört saknad av oss alla.

Foto: privat

Samhället borde kunna ge bättre stöd till trafikoffrer. För vår familj fanns det inte någon krisgrupp då när vi behövde det. Att orka leva vidare har blivit en ständig kamp och ett sökande efter livlinor.

Vår räddning blev en anhöriggrupp för föräldrar som förlorat vuxna barn. I gruppen fann vi stöd hos andra drabbade med liknande erfarenheter. Nätverket MADD blev också en livlina där vi nu själva arbetar för att stödja andra som drabbats av drog- och rattfylleri. Kan vi göra skillnad för någon annan lindrar det även vår sorg.

Berättat av Lene och Owe Lindqvist

Ricks mamma och pappa